

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

57. Väversunda kyrka, Dals hd.

Pl. XIX. Fig. 2, 3.

Litteratur: W. 192; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 645; P. A. Säve, *ATS.*, I, s. 121; *Reseber.* 1861, s. 114; C. F. Nordenskjöld, *Reseber.* 1871, s. 113, teckn.; O. Janse, *Medeltidsminnen från Östergötland*, s. 12 (avbildning av dörren).

Ett järnbeslag på Väversunda kyrkas inre dörr, 22 cm långt och 2 cm brett, har en runinskrift nedifrån uppåt, vars runor äro ristade över hela dess bredd. Inskriften är övermålad men runorna dock skönjbara.

Efter **asmuntær** bör ett kolon finnas liksom efter **gæpi**, men blott den övre pricken ses med säkerhet; den är liksom alla punkter uti inskriften ett lodrätt streck. Uti **g** i **gæpi** är pricken något utdragen på längden, men ned till staven när den icke, så att läsningen **fapi** hos W. 192 redan därigenom är otillständig. Efter **tyr** har kolon säkerligen funnits; runan **y** har formen **λ**. Uti sista ordet äro båda vokaltecknen **1**, alltså **pasar**, ehuru man väntar ***pæsar**. Av det följande kolon kan blott ena punkten upptäckas. Inskriften skiljer på **1 a** och **† æ**; **n** är **†**, **t** **1**.

Inskriften är alltså följande: **asmuntær : gæpi : tyr : pasar :**, transskription: *Āsmundær gæ[r]ði dyrr þassar*; översättning: Asmund gjorde denna dörr.

Samme ristares namn finnes på dörrjärnet till en kyrkdörr å Visingsö (Kumlaby kyrka), L. 1942, och till en i Versås kyrka, Västergötland, L. 1940.

2. Ög. 57. Väversunda kyrkdörr (inskriften).

3. Ög. 57. Väversunda kyrkdörr.

